

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1478/07
17.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Nadežde Radević, Zvezdane Lutovac, Biljane Dragojević i Jasminke Stanojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, adv., protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, zaposlen kod tuženog, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž.br.331/07 od 26.6.2007. godine u sednici održanoj 17.4.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž.br.331/07 od 26.6.2007. godine odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Knjaževcu P.1.br.502/06 od 15.8.2006. godine odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se poništi rešenje tuženog br.355/1 od 3.4.2006. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu, i odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž.br.331/07 od 26.6.2007. godine odbijena je žalba tužioca kao neosnovana, a prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu čl.399. ZPP i utvrdio da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.9. ZPP, na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Tužilac u reviziji nije precizirao koje povrede postupka su konkretno učinjene. Navodi revidenta da je prvostepeni sud odbio da izvede dokaze koje je on predložio, ne ukazuju na postojanje neke od bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. ZPP, niti bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 1. ZPP učinjene u postupku pred drugostepenim sudom, jer sud, prema članu 221. stav 2. ZPP, sam odlučuje koje će dokaze izvesti radi utvrđivanja bitnih činjenica.

Prema stanju u spisima, rešenjem tuženog br.355/01 od 3.4.2006. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu – ugovor o uređivanju međusobnih prava, obaveza i odgovornosti br.784-05 od 1.8.2005.. godine, zaključno sa 6.4.2006. godine, na osnovu čl.179. st.1. tač. 2. i 3. Zakona o radu, zbog povrede radne obaveze iz čl.106. st.1. tač.12. Pravilnika o radu i čl.19. st.1. tač.12. Ugovora o pravima, obavezama i odgovornostima učinjene 23.2.2006. godine i zbog povrede radne obaveze iz čl.15. st.1. tač.1., 2. i 2. Zakona o radu učinjene 1.3.2006. godine. Tužiocu je stavljeno na teret da je 23.2.2006. godine zanemario izvršenje radne dužnosti i obaveze i vršio verske obrade u proizvodnoj hali u VV, ometajući pritom ostale zaposlene u radu i dovodeći sebe i druge u indirektnu opasnost od povređivanja, a da je 1.3.2006. godine odbio da obavlja poslove radnog mesta na kojem je raspoređen.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, prvostepeni sud je utvrdio da tužilac 23.2.2006. godine nije vršio verske obrede u proizvodnoj hali tuženog, ali je remetiо radnu disciplinu jer je palio sveću, koja je gorela od 10 do 14 časova na njegovom radnom stolu u proizvodnoj hali, dok je 1.3.2006. godine odbio da obavlja poslove svog radnog mesta.

Na osnovu takvog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su zaključili da je osporeno rešenje pravilno i u skladu sa odredbama čl.179. tač.3. Zakona o radu, te da je zbog toga tužbeni zahtev neosnovan.

Vrhovni sud nalazi da je stanovište nižestepenih sudova pravilno.

Odredbom čl.106. st.1. tač. 12. tužnikovog Pravilnika o radu propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkaze ugovor o radu kada zaposleni svojom krivicom učini sledeću povredu radne obaveze: ometanje jednog ili više zaposlenih u procesu rada kojim se izričito otežava izvršenje radnih obaveza. Identična povreda radne obaveze propisana je u čl.19. st.1. tač.12. Ugovora o pravima, obavezama i odgovornostima koji je zaključen između stranaka.

Prema čl.15. tač.1. i 2. Zakona o radu (Službeni glasnik RS" br.24/05 i 61/05), zaposleni je dužan da poslova i

Prema čl.15. tač.1. i 2. Zakona o radu („Službeni glasnik RS” br.24/03 i 61/03), zaposleni je dužan da savesno i odgovorno obavlja poslove na kojima radi i da poštuje organizaciju rada i poslovanja kod poslodavca, kao i uslove i pravila poslodavca u vezi sa ispunjavanjem ugovornih i drugih obaveza iz radnog odnosa.

Prema čl.179. tač.2. i 3. Zakona o radu, poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdan razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to: ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene opštim aktom ili ugovorom o radu i ako zaposleni ne poštuje radnu disciplinu propisanu aktom poslodavca, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Primenjujući materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da tužilac nije učinio povrede radne obaveze iz čl.106. st.1. tač.12. Pravilnika o radu i čl.19. st.1. tač.12. Ugovora o pravima, obavezama i odgovornostima, ali da se njegovo ponašanje na radnom mestu 23.2.2006. godine i 1.3.2006. godine može smatrati takvim da ne može da nastavi rad kod poslodavca, što predstavlja opravdan razlog za otkaz ugovora o radu u smislu čl.179. tač.3. Zakona o radu, posebno imajući u vidu obaveze zaposlenog propisane u čl.15. istog zakona.

Osporeno rešenje doneto je u propisanom roku iz čl.184., u formi predviđenoj odredbom čl.185. i od strane ovlašćenog lica iz čl.192. Zakona o radu, uz prethodno dostavljanje tužiocu pismenog upozorenja u smislu čl.180. istog zakona.

Stoga su revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava neosnovani.

Tvrdnja revidenta da drugi zaposleni koji su 1.3.2006. godine takođe odbili da rade, nisu dobili otkaz, te da je time od strane poslodavca prema njemu iskazana diskriminacija u smislu čl.18. i 19. Zakona o radu, neosnovana je. Navedenim odredbama propisana je zabrana diskriminacije zaposlenog s obzirom na neko lično svojstvo, status, opredeljenje ili uverenje. Postojanje takve diskriminacije ne proizilazi iz utvrđenog činjeničnog stanja.

Kad nastupi opravdani razlog iz kojeg se zaposlenom može otkazati ugovor o radu u smislu čl.179. Zakona o radu, diskreciono je pravo poslodavca da odluči hoće li taj razlog iskoristiti ili ne. U ovom slučaju, u odnosu na tužioca tuženi ga je iskoristio. Iz činjenice da drugi zaposleni nisu dobili otkaz, ne proizilazi nezakonitost osporenog rešenja, niti tužilac može za sebe izvlačiti povoljniji status ili opravdanje za svoje postupanje.

Nalazeći da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti, Vrhovni sud je primenom čl.405. ZPP reviziju odbio kao neosnovanu.

Predsednik veća – sudija

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS